

9 BÀI CẢM NIỆM VU LAN - BÁO HIẾU

LỜI BẠT: Lễ Vu Lan bắt nguồn từ một bản kinh ngắn của Phật giáo Đại Thừa “Phật Thuyết Kinh Vu Lan Bồn”, do ngài Trúc Pháp Hộ dịch từ tiếng Phạn sang tiếng Hán vào đời Tây Tấn, khoảng năm 750-801 sau Công Nguyên và được truyền từ Trung Hoa vào Việt Nam.

* Chữ Vu Lan, phiên âm từ tiếng Sanscrit: Ullambana, Hán dịch là “Giải đảo huyền” hay “Cứu đảo huyền”. Nhiều bản dịch Việt là: “Cứu nạn treo ngược”, nhưng đúng phải dịch là: Cứu cái khổ khó chịu giống như nạn người bị treo ngược – cũng là nỗi khổ chung của tất cả chúng sinh trên trần gian này chứ không chỉ riêng dưới địa ngục...

Kinh Vu Lan không phải là dành cho những người còn ở dưới địa ngục mà chú trọng chuyển hóa những nhận thức của chúng ta về thân phận của con người trong cuộc đời & hiểu rõ nghiệp duyên.

Mỗi khi Vu Lan về, đa phần chúng ta nghe những bài giảng hay câu thơ về Ông cha nghĩa mẹ. Khiến lòng mình phải là ăn năn, khóc lóc, dằn vặt... với những lầm lỗi, tiếc thương mà mình đã gây tạo cho cha mẹ người thân, mà là biết chuyển hóa, sửa đổi thân tâm, trân trọng, hiếu nghĩa với những bậc cha mẹ, người thân còn hiện hữu bên mình một cách trọn vẹn nhất; tạo nên cuộc sống an lạc, tốt đời - đẹp đạo. Vì, Vu Lan - mùa Báo hiếu không phải chỉ có trong tháng 7 âm lịch - mà Việc báo hiếu là chuyện hằng ngày & chuyện cả đời...

* Như Ngài Trí Húc đại sư (1599-1655), tự Ngẫu Ích, người đời Thanh. Từng chú giải về kinh Vu Lan: “Kinh này lấy Pháp cúng làm tên, lấy tự tánh Tam Bảo làm thể, lấy Hiếu từ làm tông, lấy sự cứu khổ ban vui làm dụng, lấy Đại thừa làm giáo tướng. Tất cả những Phước điền ở thế gian không gì hơn Tam Bảo, đạo Pháp xuất thế không gì hơn Hiếu từ; muốn Báo đáp thâm ân không gì cần yếu hơn là sự cứu khổ ban vui, muốn thành tựu được việc tế độ không gì lớn lao bằng Pháp vu Lan”.

Kinh Vu Lan là kinh điển thuộc hệ Phương đẳng, thể hiện trọn vẹn tinh thần Đại thừa. Vì Đạo Phật là đạo của Từ bi & Trí tuệ. Nếu giảng kinh Phật về chữ Hiếu không, thì vô hình chung mình kéo ngang hàng đạo Phật với Khổng giáo.

* Hiếu từ chia làm ba bậc.

- Sanh duyên Hiếu từ: Thể hiện lòng Từ bi đối với chúng sinh.
- Pháp duyên Hiếu từ: Lòng Từ bi đối với các Pháp.
- Vô duyên Hiếu từ: Là lòng Từ bi Vô duyên, tức là lòng Từ bi không cần đợi nhân duyên mới thể hiện - đây chính là lòng Từ bi của chư Phật.

Chùa Tự Tâm - Tp. Ban Mê Thuật sưu tầm & biên tập 10 bài cảm niệm Vu Lan Báo Hiếu. Kính chia sẻ với đại chúng.

Nam mô Vu lan Duyên khởi Đại Hiếu Mục Kiền Liên Bồ tát tác đại chứng minh.

Chuatutam.net

BÀI CẢM NIỆM VỤ LAN 1

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Kính bạch Chư tôn thiên đức

Kính thưa quý vị khách quý, cùng toàn thể quý Phật tử.

Kính thưa những bậc cha mẹ hiện diện trong buổi lễ hôm nay.

**Trung nguyên ngày hội vu lan
Bên giác chiêu thu sóng đạo ngàn
Những ai là người mang ơn nặng
Đều vận lòng thành đón vu lan.**

Kính lạy cha mẹ, hai đấng sinh thành, bậc ân nhân vô thượng. Cứ mỗi độ thu về lá vàng rơi rụng, ngoài trời lất phất mưa bay, những cơn gió se lạnh thoảng qua làn da như gợi lên trong lòng người một nỗi buồn man mác, quạnh vắng đìu hiu. Tiếng chuông chùa trầm lắng ngân nga, vang vọng như thức tỉnh chúng con quay về với đời sống thực tại, để lắng nghe, để hiểu và để cảm nhận nguồn yêu thương cao cả, ấm áp mà hai đấng sinh thành đã ban cho.

Mẹ! người đã nâng niu, gìn giữ chúng con suốt chín tháng cưu mang, ba năm bú mớm. Người đã nằm chỗ ướt, nâng chúng con chỗ ẩm khô. Người đã mang cho con hình hài và nhịp sống, trái tim, mạch máu, hơi thở, nụ cười.

Mẹ là suối nguồn yêu thương bất tận, là sự sống, là tình yêu, là bụi, là ngọt, là thơm, là ngon, là vốn liếng yêu thương cho cuộc đời. Cha Mẹ là tất cả những gì thiêng liêng và cao quý nhất của đời con. Những lời ru của mẹ từ thuở nằm nôi sẽ là lời muôn thuở theo dấu chân con trên vạn nẻo đường đời.

**Mẹ là cả một trời thương,
Mẹ là cả một thiên đường trần gian.
Tiếng ru Mẹ ấm vô vàn,
Nuôi con trong tiếng tơ đàn văn chương.**

Trong cuộc đời bể dâu tan hợp, kế mưu sinh lắm nỗi gian truân, thân hao gầy 1 nắng 2 sương, mẹ vất vả trăm đường vì con nhỏ. Những lúc bước chân con khụy xuống trước những cạm bẫy nghiệt ngã của cuộc đời, mẹ luôn có mặt bên con dắt dìu, an ủi động viên, chắp cho con đôi cánh của niềm tin và hy vọng để vươn lên trên cuộc sống. Với tình yêu thương, sự hy sinh vô bờ bến đó, chỉ những ai đã từng làm cha mẹ mới có thể thấu hiểu 1 cách trọn vẹn nỗi đắng cay cơ cực, thống khổ đoạn trường của mẹ cha.

Mẹ ơi!

**Mẹ cho con tất cả,
Hết quãng đời tuổi xanh.
Cả thương yêu dịu ngọt,
Rộng hơn biển trời thanh.
Mẹ là gió mát tinh anh,
Là cây tiên dịu, là cành thùy dương.
Mẹ là hoa, Mẹ là hương,
Mẹ là nguồn cội tình thương nhiệm màu...
Mẹ đã ru cho con ngủ bằng tiếng hát dịu hiền êm ả:**

**Gió mùa thu Mẹ ru con ngủ,
Năm canh chày Mẹ thức đủ năm canh.**

Thế rồi, dòng thời gian cứ trôi chảy, con của cha mẹ ngày 1 lớn khôn, cũng chính là lúc chúng con dần dần xa cha mẹ. Lưng ba còng đi để đời con vươn lên trên sự sống, vai mẹ hao gầy khô cứng để đời con được ấm no.

**Vai mẹ gầy nhấp nhô làm gôi
Lưng đưa nôi và tim hát thành lời
Thương con, cha cực trăm chiều
Đầu đêm sương trắng chịu nhiều gian truân
Thức khuya dậy sớm tảo tần
Con thành trai tráng cho còng lưng cha**

Tình thương của cha bao giờ cũng kín đáo cứng rắn và nghiêm khắc. Chính vì thế mà tâm hồn cha như 1 hoang đảo bơ vơ, trái tim cha phải se lại. Cha trở nên lạnh lùng nghiêm khắc trong ánh mắt nhìn con, sự cứng rắn trong những lời giáo dục. Nhưng cha sẵn sàng chấp nhận tất cả sự quay lưng, oán ghét, nổi hằn học, căm phẫn nông cạn của những đứa con ngỗ nghịch bất hiếu. Nước mắt cha sẽ không chảy đâu, chỉ trào ra vì

sung sướng khi thấy con mình vững mạnh thành đạt trên đường đời. Cha sẽ khóc thật nhiều khi những bước chân con lạc lối, lao vào cơn lốc xoáy của tệ nạn, tham đắm vào những danh lợi giả tạm bất lương. Sự hy sinh cao cả của cha, tình yêu thương vô bờ bến của mẹ, là sự hiến tặng rộng lớn mà không bao giờ cầu mong đáp trả. Tình thương vẫn tuôn trào như dòng suối bất tận vỗ về đời chúng con, cả đến khi cha mẹ đã sức cùng lực kiệt. Cha mẹ già hơn trăm tuổi còn thương con tám mươi, ân ái có đoạn chẳng chỉ hơi thở cuối cùng. Tình nghĩa ấy, ân đức ấy bao la trời biển, lời lẽ nào nói cho hết, bút mực nào tả cho cùng.

Ôi !

Ngôn ngữ trần gian khờ dại quá,

Đựng sao đây hai tiếng Mẹ cha !

Nghĩa mẹ ví như dòng suối dịu mát, ngọt ngào; Công cha cao lớn, bền chắc vĩnh cửu như núi Thái Sơn, lời ca dao ví von cũng là lời tự tình của người con đối với cha mẹ ngày xưa, ngày nay và mãi mãi cho đến ngàn sau:

Công cha như núi Thái Sơn

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra

Một lòng thờ Mẹ kính Cha,

Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con.

Ngày nay chúng ta có được duyên lành gần gũi với Phật Pháp, gương hiếu hạnh của Ngài Mục Kiền Liên đã soi tỏ lời vàng của Chư Phật, con xin nguyện giữ mãi trong lòng, "sinh ra thời không có Phật, thờ kính Cha Mẹ là thờ kính Phật vậy".

Công ơn cha mẹ tựa biển trời

Làm sao báo hiếu hỡi người ơi ?

Nếu chưa báo hiếu đừng bắt hiếu

Bắt hiếu làm ta khổ muôn đời.

Dòng cảm niệm sẽ trôi theo thời gian, nhưng ý thức hiếu hạnh sẽ còn mãi mãi với lòng người, mai này con có lớn khôn, rời khỏi vòng tay của người mẹ hiền, thì mẹ mãi vẫn là bóng cây che mát cho đời con. Sung sướng biết bao khi chúng ta xếp lại mỗi lo âu toan tính, để lại thú vui của cuộc đời, quay về bên mẹ, sống với mẹ để được nghe nói những lời yêu thương dịu ngọt, được bàn tay mẹ vỗ về, triu mến, con sung sướng gục đầu vào lòng mẹ, để tìm lại hơi ấm của ngày xưa, để được thấy mình trở thành trẻ thơ bé bỏng bên mẹ.

Kính lạy cha mẹ! Giờ đây con muốn trở về bên người, để nhìn sâu vào mắt người, con sẽ nhìn thật lâu, thật kỹ, để trông thấy, để biết rằng cha mẹ đang sống và đây là tấm lòng của chúng con, đóa hoa hồng tươi thắm và món quà hiếu hạnh, chúng con thành kính dâng lên Cha Mẹ, bằng tất cả trái tim và bằng tất cả tấm lòng của chúng con nhân mùa Vu Lan Báo Hiếu.

Còn bên chúng ta, có những người con mất mẹ, cài đóa hoa hồng màu trắng tang thương, màu của cõi lòng quạnh quẽ, như một thi si thốn thức:

Người có biết vì sao tôi hay khóc

Nhiều nỗi buồn vào tháng bảy này không

Bởi vì tôi không có một đóa Hồng

Ngày lễ lớn được cài lên ngực áo

Tôi mơ ước có một bông hồng đỏ

Mà bấy lâu không có tự bao giờ

Xa mẹ rồi trăng nước cũng bơ vơ

Ai lấp được cảnh buồn khi mất mẹ...

Xin thành thật chia sẻ nỗi buồn đau cùng với tất cả những người con đã mất mẹ, niềm đau của quý vị là niềm đau thánh thiện, làm cho mình cất bước lên chân trời cao rộng để xứng đáng lòng tin yêu mà mẹ đã đặt ở nơi mình, như lời thơ đã nói:

Tôi không khóc khi áo tôi cài hoa trắng

Vì trong hoa tôi thấy mẹ tôi cười

Mùa vu lan, mùa báo hiếu, trong niềm cảm xúc lòng hiếu đạo vô biên của mọi người con Phật, chúng con xin chắp tay nguyện cầu cho những người con ngỗ nghịch đều biết đến ân sinh thành của cha mẹ, chuyển đổi tâm tính thành người con hiếu thảo.

Nam mô Đại Hiếu Mục Kiên Liên Bồ Tát

BÀI CẢM NIỆM VỤ LAN 2

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Nam Mô Vu Lan Duyên Khởi Đại Hiếu Mục Kiên Liên Bồ Tát

Ngưỡng bạch trên Chư tôn thiên đức Tăng Ni chứng minh
Kính thưa toàn thể quý vị

Cứ mỗi độ hạ về, khi những đợt mưa ngâu kéo dài như làm lòng người thêm nặng trĩu bao nỗi nhớ mong, chờ đến ngày lễ vu lan, ngày chư tăng tự tứ, ngày cho những ai muốn báo đền ơn sâu mà mình đã phải trót mang.

Trong bốn cái ân sâu nặng có thể nói ân cha, nghĩa mẹ, thì luôn nặng trĩu trong lòng của mỗi người con. Bởi lẽ ngay từ thuở ấu thơ mới những ngày đầu cắp sách đến trường câu ca giao đã in đậm trong lòng con trẻ đó chính là hình bóng thân thương và gần gũi của hai đấng sinh thành.

**Công cha như núi thái sơn
Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra
Một lòng thờ mẹ kính cha
Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con.**

Rồi dần theo năm tháng những đứa trẻ thơ ngây năm nào nay đã trưởng thành khôn lớn sự hoài nghi năm xưa nay cũng không còn, bởi lẽ đã thấm thía bao nỗi nhọc nhằn của cha, và tấm lòng bao la của mẹ.

**Cha mẹ ân thâm tợ đất trời
Thương con nuôi dạy chẳng đây vơi
Mở vòng tay lớn vì con trẻ
Hướng dẫn con đi suốt cuộc đời.**

Với tình thương của cha như cây cao bóng cả che mát đời con, cho con một hướng đi đúng đắn giữa cuộc đời đầy dâu bể. Tuy bên ngoài cha có vẻ nghiêm khắc cứng cỏi, nhưng trong lòng cha luôn ẩn chứa một nguồn yêu thương và nghị lực mạnh mẽ để truyền cho con nguồn nhiệt huyết, trí tuệ nhằm nâng bước con đạt đến bến bờ hạnh phúc vinh quang.

**Cha là bóng cả ngã che con
Là cả tình thương chẳng mỗi mòn
Là cả cuộc đời vô biên quá
Nặng nghĩa tình cha tợ nước non.**

Nếu tình thương của cha cao cả và thiêng liêng bao nhiêu thì tình yêu của mẹ lại ngọt ngào và dịu mát bấy nhiêu. Bởi lẽ ngay khi con vừa mới cất tiếng khóc chào đời thì đã có vòng tay của mẹ sưởi ấm, vỗ về con, và khi con đói khát thì đã có dòng sữa ngọt ngào của mẹ để cho con được no lòng.

Ví đầu cầu ván đóng đình
Câu tre lắt lẻo gập ghềnh khó đi
Khó đi mẹ dắt con đi
Con đi trường học mẹ đi trường đời.

Mỗi lúc con đi, mỗi khi con về thì luôn có sự giận trong của mẹ. Khi con thành công mẹ nở nụ cười hiền, khi con gặp phải bất trắc thất bại thì lòng mẹ như muối sát kim châm.

Lòng mẹ rộng bao la bằng phẳng
Không đo lường không tính được thời gian
Vì thương con mẹ phải chịu gian nan
Lúc lạnh lẽo mẹ không màn sương tuyết.

Ân cha, nghĩa mẹ bao la, rộng lớn, vì thế trong Kinh Vu Lan Đức Phật khuyên dạy các hàng đệ tử: ***"Dù vai trái cổng cha, vai mặt mang mẹ trải qua đến trăm ngàn kiếp cũng không sao trả đặng công ơn của hai đấng sinh thành"***.

Tôn giả Đại Hiếu Mục Kiên Liên, khi biết mẹ bị đọa đày trong cõi giữ, tự tay Ngài đã bưng bát cơm đầy bốn ba khắp chốn địa ngục tìm phương cứu mẹ.

Quả thật, dù ở đâu, bất cứ hoàn cảnh nào thì trong trái tim của mẹ hình ảnh về những người con, người cháu là một phần máu thịt không thể tách rời, gần gũi thì nâng niu chăm sóc, xa cách thì nhung nhớ đợi chờ. Ấy vậy mà lắm lúc chúng con đã vô tình quên lãng để cho mẹ cha, ngày đêm phải vùi vọt chờ trông.

Giờ đây, ngoài kia những chiếc lá vàng đang lìa cành rơi rụng, tiếng chuông chùa vang vọng ngân xa, khói hương trầm ngát hương xông tỏa, báo hiệu một mùa Vu Lan nữa lại trở về.

Trong giờ phút này dưới sự chứng minh của Chư Tôn Thiền Đức trong màu hoàng y giải thoát. Con xin chấp tay thềm khẩn nguyện: Nguyện nhờ hồng ân của mười phương chư Phật, chư bồ tát, chư hiền thánh tăng từ bi phù hộ độ trì cho ông bà cha mẹ của chúng con hiện đời được bình an mạnh khỏe và hết lòng tin sâu vào ba ngôi tam bảo.

Còn những vị quá cố thì được siêu thăng về cảnh giới cực lạc an vui. Và nguyện cho trên cuộc đời này mỗi người con, người cháu mãi luôn là những bông hoa hiếu hạnh để dâng tặng lên ông bà, cha mẹ, nhân mỗi độ Vu Lan về.

Nam Mô Đại Hiếu Mục Kiên Liên Bồ Tát Tát Đại Chứng Minh.

BÀI CẢM NIỆM VỤ LAN 3

Nam mô Vu lan Duyên khởi Đại Hiếu Mục Kiên Liên Bồ Tát

Cung kính ngưỡng bái bạch trên Chư tôn thiên đức Tăng ni

Kính thưa quý vị khách quý, cùng toàn thể quý phật tử.

Kính lạy mẹ, kính lạy cha

**“Đi khắp thế gian, không ai tốt bằng mẹ
Gánh nặng cuộc đời, không ai khổ bằng cha.
Nước biển mênh mông không đong đầy tình mẹ
Mây trời lồng lộng không phủ kín lòng cha
Tân tảo sớm hôm mẹ nuôi con khôn lớn
Mang cả tấm thân gầy che chở đời con”.**

Mùa Vu Lan báo hiếu đang về cho chúng ta thấy chạnh lòng khi nghĩ về cuộc đời, nghĩ về Mẹ – về Cha.

Mẹ ơi..., Cha ơi... hai tiếng gọi Cha, Mẹ sao thân thương quá, từ khi chúng ta chập chững từng bước đi, là đã biết gọi Cha gọi Mẹ, giờ còn đâu nữa...lòng đau như cắt cho những ai không còn Cha Mẹ tại thế (để gọi đây), tiếng gọi thiêng liêng ấy, không phải ai cũng may mắn và hạnh phúc khi còn có Cha, Mẹ để mà yêu thương, che chở, nước mắt con bắt đầu rơi.

Phải chăng trong trái tim của mỗi chúng ta, mẹ luôn là hình ảnh đẹp nhất, không ngôn từ nào mà có thể diễn tả và nói lên hết tấm lòng của Mẹ, tấm lòng của biển, được Cổ Nhạc Sĩ Y Vân viết thành lời ca cho tất cả những người con Việt cảm nhận.

“Lòng Mẹ bao la như Biển Thái Bình, ngọt ngào

Lòng Mẹ tha thiết như dòng suối hiền ngọt ngào...”

Mẹ là quê hương, mẹ là tất cả. Tình thương của mẹ cha dành cho con như nước trong nguồn không bao giờ khô cạn. Suốt cả cuộc đời cha mẹ chỉ biết hy sinh vì hạnh phúc của con. Kể sao cho hết công ơn sinh thành của Mẹ, công lao dưỡng dục của Cha.

“Công cha như núi Thái sơn,

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra.

Một lòng thờ mẹ kính cha,

Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con”

Chín tháng cưu mang, ba năm nhũ bộ, và từ khi con chào đời cho đến lúc trưởng thành là cả một khoảng thời gian dài với bao nhiêu công lao tạo tác, Mẹ chịu bao vất vả, gian nan, luôn lo lắng, chăm sóc cho đàn con, cả cuộc đời những gì tốt đẹp nhất mẹ đều dành trọn cho con, Mẹ ngọt ngào "như chuối ba hương, như xôi nếp một, như đường mía lau", mẹ vui khi con cười, quặn đau khi con bệnh, Mẹ là thế đấy và hơn thế nữa...

Vậy mà bao lâu nay chúng con sống quá thờ ơ, quá hững hờ, vô tâm, xem thường thời gian sống bên cạnh Mẹ, giờ đây hình bóng Mẹ không còn chúng ta mới cảm nhận được sự mất mát, đau thương khi thiếu vắng tình thương yêu vô bờ của Cha Mẹ, Người đã hy sinh tất cả, không mong đền đáp, Người là bến đỗ bình yên, là cội nguồn yêu thương hạnh phúc.

Hai dòng lệ cứ tuôn rơi không dứt, khi nhớ lại hình ảnh mẹ kính yêu, không Cha không Mẹ là nỗi đau lớn nhất, bất hạnh nhất mà không gì có thể bù đắp được.

"Có Cha có Mẹ thì hơn

Không Cha không Mẹ như đàn đứt dây

Còn cha gót đỏ như son

Một mai cha chết gót con đen sì"

Và giờ đây khi chúng ta trở thành bậc làm cha, làm mẹ nuôi con lớn, giáo dục con vuông tròn, thì mới hiểu thêm công lao cha mẹ của chúng ta như thế nào.

"Lên non mới biết non cao

Nuôi con mới biết công lao mẫu tử"

Cứ mỗi độ Vu Lan về, hơn bao giờ hết chúng con ước gì mình vẫn còn được cài hoa hồng đỏ ý nghĩa lên áo. Nhưng còn đâu nữa... ai ơi!

Hạnh phúc thay cho những ai còn có Cha Mẹ, được cài hoa hồng đỏ thắm tình yêu thương! Hãy yêu thương, hãy trân trọng và nói thật nhiều lời yêu thương với Mẹ," Mẹ ơi Mẹ có biết không, con yêu Mẹ nhiều, nhiều lắm Mẹ ơi..." cho chúng con/tôi mượn lời thơ của Lê Du Miên, để nói lên tâm trạng giờ đây...

"Đêm nay nhớ mẹ biết bao

Mẹ yêu mẹ ở nơi nào mẹ ơi

Xa xôi cách trở trần đời

Còn đây mãi mãi những lời yêu thương"

**“Thui thui mình con giữa chợ đời
Chiều nay nhớ Mẹ quá đi thôi
Hải hà công đức như sông biển
Thiên địa thương yêu tựa đất trời**

**Suốt kiếp chỉ lo con trượt ngã
Một đời quên mất Mẹ thân cô
Bao người Lễ Mẹ mừng vui chúc
Thơ thần con ngời khóc Mẹ thôi”**

Vu Lan – mây vương, nắng nhạt chiều... Rừng rưng những chiếc lá vàng sầu rơi bên hè và những đôi mắt đang rưng rưng lệ khi nhìn màu hoa trắng, mẹ tôi đã không còn.

Đã bao nhiêu mùa Vu Lan trôi qua từ khi Mẹ không còn, là bấy nhiêu lần con đã nhặt hoa trắng rơi, nỗi đau quặn thắt Mẹ ơi! Nỗi đau bơ vơ mất mẹ lại ùa về lạnh buốt lòng con.

Có mấy ai hiểu hết được công lao Cha Mẹ và giữ trọn Đạo Hiếu. Giờ này, trước Ngôi Tam bảo chúng con cúi đầu Đánh Lễ Mười Phương Chư Phật, Chư Bồ Tát ngàn lần sám hối lên cha Mẹ, bao nhiêu lỗi lầm con gây ra, làm cha mẹ đau buồn, lo lắng, và đã từng rơi nước mắt vì con.

Tiếng chuông chùa vang lên, con quay về lại chính mình, Mẹ đang ở trong tim con, con chính là sự tiếp nối của Mẹ, những lời dạy của mẹ, những tâm nguyện, hoài bão của Mẹ con cố gắng và tiếp nối theo bước chân của Mẹ.

Ngày tháng trôi nhanh, sanh lão bệnh tử luôn đồng hành, chúng ta nhận diện và sống trong tỉnh thức. Cầu nguyện mười phương Chư Phật, Chư Bồ Tát phóng quang tiếp độ cho hương linh tất cả Cha Mẹ bảy đời quá vãng của chúng con sớm được siêu thăng, và cầu nguyện cho tất cả Cha Mẹ tại thế, Phước Thọ An Khang, Bồ Đề Tâm Tăng trưởng, và trong Mùa Vu Lan này chúng con ngưỡng mong nguyện chúc Chư tôn đức tăng, ni, pháp thể khinh an, tuệ đặng thường chiếu, đạo quả viên thành, và kính Chúc Quý Phật tử và gia quyến thân tâm thường lạc và hạnh phúc an vui trong mùa Vu lan hiếu hạnh.

NAM MÔ ĐẠI HIẾU MỤC KIỀN LIÊN BỒ TÁT

Chuatutam.net

BÀI CẢM NIỆM VỤ LAN 4

Nam mô Vu lan Duyên khởi Đại Hiếu Mục Kiên Liên Bồ Tát

Cung kính ngưỡng bái bạch trên Chư tôn thiên đức Tăng ni

Kính thưa quý vị khách quý, cùng toàn thể quý Phật tử.

Kính lạy mẹ, kính lạy cha

Tháng bảy mùa thu lá rụng vàng

Ấy mùa báo hiếu đón Vu Lan

Bâng khuâng nhớ đến ân sinh dưỡng

Thốn thức tâm con ngân lệ tràn.

Mỗi độ Thu sang nhìn những chiếc lá vàng rơi rụng, cảnh vật như đang trầm lắng cùng đất trời. Chúng con lại lắng đọng tâm tư để hoài niệm về cha mẹ - nguồn yêu thương lớn nhất trong cuộc đời, được thắp lên ngọn lửa tri ân và nhớ ơn sanh thành dưỡng dục.

Đi khắp thế gian không ai tốt bằng mẹ

Gánh nặng cuộc đời không ai khổ bằng cha

Tân tảo sớm hôm mẹ nuôi con khôn lớn

Mang cả thân gầy cha che chở đời con.

Ai trong mỗi chúng ta sinh ra trong cõi đời này đều có cha mẹ yêu thương chăm sóc là điều may mắn hạnh phúc biết bao. Cha cho con nghị lực sức mạnh và niềm tin để vững bước vào đời, mẹ tiếp thêm cho ta tình yêu thương hòa ái bao dung vào mạch sống tương lai. Từ ngày mới chào đời, mẹ và cha nâng niu trù mẫn chăm sóc cho ta từng miếng ăn giấc ngủ, lo lắng mỗi khi trái gió trở trời, sợ ta đau ốm cha mẹ chạy chữa thuốc thang.

Lớn lên ta được đến trường được quen bạn bè thầy cô, cha mẹ mong sao con có kiến thức, tự tin bước vào đời. Mọi lo toan trong cuộc sống những vất vả khó nhọc vì chúng ta, muốn ta được bằng bạn bằng bè.

Vì con cha bất chấp mọi hiểm nguy trèo non lội bể để mang lại cho con đủ đầy hạnh phúc. Vì con mẹ nhẫn nại tần tảo sớm hôm gian khó cũng chẳng màng, chỉ mong sao cuộc đời nghiệt ngã này đừng khiến con tổn thương đau khổ.

Mẹ bước chậm nhưng đường như có vấp

Dấu chân xiêu chao động ngổ vô thường

Con thấp thỏm níu hoàng hôn thật chặt

Sợ nắng chiều giăng mỏng khói mù sương...

Tình thương ấy, sự hi sinh ấy, hôm nay ngày mai và mãi mãi về sau không bút mực nào tả xiết, cho dù con có trải qua trăm ngàn muôn ức kiếp con cũng không thể đáp đền công ơn của cha mẹ.

Rồi Thời gian thắm thoát trôi đi, con lớn khôn từng ngày cũng đồng nghĩa với sức khỏe của cha mẹ ngày càng yếu đi, da cũng thêm vài nếp nhăn, tóc thêm nhiều sợi bạc. Khi thơ bé con nhìn đời bằng màu hồng đẹp để êm đềm nhưng con đâu hay dòng đời lắm nghiệt ngã lắm lúc ta vô tình quên đi sự lo lắng tảo tần của cha mẹ để cho người phải suy tư tiêu tụy.

Ta mãi mê rong chơi cùng chúng bạn chạy theo hư ảo của cuộc đời, trôi lăn mãi trong vòng xoáy lợi danh mà quên đi dáng mẹ cha hao gầy theo năm tháng. Bất chợt đến một ngày nào đó giữa dòng đời ta trượt chân vấp ngã khi ấy con chợt nhớ đến những ngày bình yên bên mẹ cha.

Hôm nay...

Anh đã bao nhiêu lần dừng lại trên phố quen

Ngã nón đứng chào xe tang qua phố

Ai mất mẹ?

Sao lòng anh hoảng sợ

Giọt nước mắt kia bao lâu nữa... của mình?

Bất giác con chạnh lòng một nỗi sợ miên man. Vu Lan năm nay vừa qua mùa dịch covid-19, đại dịch này đã cướp đi bao mạng sống của người dân. Đất nước không còn bình an nữa. Gọi mẹ cha xé lòng trong tuyệt vọng.

Nghẹn lòng khi người anh trai hoảng loạn trong điện thoại "Bác sĩ ơi hãy cứu bố mẹ con với, hãy cho bố mẹ con ôxy". Khi đội cấp cứu bệnh viện chở cả bố lẫn mẹ họ chỉ kịp chụp vội ôxy. Gượng một chút sức tàn bố quay lại nhìn hai con trẻ vẫn cố thều thào nói: "Các con ngoan nha! Cố lên con nhé... Chờ bố mẹ về...". Em gái vẫn khóc nức nghẹn ngào: "Con không cho mẹ đi đâu... vì con sợ... khi mẹ đi rồi sẽ không quay về bên con nữa...".

Hai anh em nhìn theo bóng xe cứu thương khuất dần sau đầu hẻm, và bé hàng ngày vẫn ngồi tựa cửa chờ mong. "Ba ơi... Mẹ ơi... mau về với con nhé!". Sự hi vọng lớn dần từng ngày trong tâm thức đứa trẻ, nhưng phép màu đó đã không bao giờ đến. Mấy ngày sau bệnh viện báo hung tin "Bố mẹ em đã vĩnh viễn đi rồi...".

Lời hứa ba mẹ sẽ quay về chỉ còn trong tiềm thức. Nhận hai hũ tro cốt hai anh em nhìn nhau, đất trời như đổ sập... Người anh cố ôm em thật chặt vào lòng, nuốt ngược vội dòng lệ vào tim, nó không được khóc vì nó hiểu rằng nó là điểm tựa cuối cùng thay ba mẹ chăm sóc đứa em trong quãng đời còn lại... khi bố mẹ mãi ra đi, vĩnh viễn không về.

Đường nay vắng bóng cha yêu, tiếng gọi mẹ ơi tắt lịm tự bao giờ...

Rồi một ngày sẽ không là có thể

Ba mẹ con ra đi khỏi cuộc đời

Con đứng giữa chiều tà khàn giọng

Vết lòng đau con gọi tiếng Ba ơi...

Còn nhiều lắm những mảnh đời bất hạnh, bệnh dịch đã cướp đi hàng triệu sinh mạng trên thế giới. Chúng ta hãy trân trọng và tự bảo vệ gia đình mình. Từ bây giờ chúng ta còn được một giây một phút nào hãy sống cho thật tốt thật có ý nghĩa, vì cuộc sống là vô thường, để ta không còn ân hận khi hai tiếng xin lỗi mẹ cha đã quá muộn màng.

Mùa Vu Lan năm nay chúng ta hãy đồng lòng cầu nguyện Chư Phật mười phương gia hộ cho những hương linh mất vì đại dịch sớm siêu sanh lạc cảnh. Cầu mong dịch bệnh qua đi cuộc sống chúng ta được hạnh phúc bình yên trở lại.

NAM MÔ ĐẠI HIẾU MỤC KIỆN LIÊN BỒ TÁT

Chuatutam.net

BÀI CẢM NIỆM VU LAN 5

Tháng Bảy lại về, mùa báo hiếu lại đến. Không khí u buồn của những ngày cuối thu làm cho chúng ta cảm thấy chạnh lòng khi nghĩ về cuộc đời, nghĩ về mẹ – về cha. Những mẹ cha quá cố bảy đời và cả những mẹ cha hiện tại.

Vu Lan – hai tiếng nghe thật thân thuộc, vậy mà khi nghe ai đó nhắc đến tôi lại ngỡ ngàng bồi hồi và nghĩ về mẹ. Mẹ.. tiếng gọi thiêng liêng ấy luôn làm con phải suy nghĩ thật nhiều. Phải chăng trong trái tim của mỗi con người, mẹ luôn là hình ảnh đẹp nhất: Mẹ là quê hương, mẹ là tất cả. Tình thương của mẹ dành cho con như nước trong nguồn không bao giờ cạn kiệt. Suốt cả cuộc đời mẹ chỉ biết sống, hy sinh cho hạnh phúc của con. “Lòng mẹ bao la như biển Thái Bình”, có một nhạc sĩ đã thốt lên như vậy! Nếu biển Thái Bình mênh mông nước thì tình thương của mẹ dành cho con cũng như thế. Kể sao công ơn sinh thành của mẹ, công lao dưỡng dục của cha. Vì thế người xưa thường nói:

Còn cha gót đỏ như son

Một mai cha mất gót con đen sì.

Chín tháng cưu mang mẹ phải chịu bao vất vả. Rồi con chào đời cho đến lúc trưởng thành là cả một khoảng thời gian cha mẹ luôn lo lắng, chăm sóc cho con. Những lúc con ốm đau, mẹ chính là vị bác sĩ tuyệt vời nhất. Phải chăng cả một cuộc đời những gì tốt đẹp nhất mẹ đều dành trọn cho con. Tình yêu của mẹ dành cho con không bao giờ cạn.

Công cha như núi Thái sơn,

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra.

Một lòng thờ mẹ kính cha,

Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con.

Câu ca dao thật là quen thuộc đến độ ai cũng có thể đọc thuộc lòng, nhưng có mấy ai cảm nhận thật sự ý nghĩa của nó, có mấy ai làm tròn được “Đạo con”? Tất cả chúng ta có ai là không do cha sanh mẹ dưỡng, có ai có mặt trên cõi đời này mà không nhờ ơn cha mẹ.

Tình cha nghĩa mẹ như Thái Sơn cao ngất, như nguồn nước trong lành tắm mát đời con. Con ra đời trong sự lo lắng của cha, trong nỗi đau đớn nhọc nhằn của mẹ. Thế nhưng lòng mẹ cha vẫn ngập tràn niềm vui sướng khi con thơ mở mắt chào đời, con là niềm hạnh phúc của mẹ, con là niềm tự hào của cha. Mở mắt đi con cửa đời đang rộng mở, đừng sợ con yêu hãy can đảm lên nào, đón con vào đời đã có mẹ cha. Vất vả ngược xuôi, mẹ cha vất lộn với đời cho con manh áo, miếng cơm, cái chữ... Vì nụ cười trẻ thơ đâu quản gian lao, dù cho phải làm chuyện tội tình phải vướng vào nghiệp báo.

Thế nhưng thuở nhỏ chưa biết phân biệt phải trái, cho đến khi khôn lớn thành tài, trong chúng con có ai thật lòng nhớ ơn cha mẹ, đền đáp nghĩa sanh thành. Chúng con đã quen được cha đùm bọc, mẹ chăm sóc nên cứ nghĩ rằng đó là bổn phận, là trách nhiệm của mẹ cha mà quên đi ơn nghĩa sâu dày. Chúng con ích kỷ mãi lo vun vén cho mình, lo xây dựng tương lai mà quên đi cha mẹ đã già, đang tựa của chờ trông một vòng tay con trẻ yêu thương chăm sóc, một lời an ủi chân thành tha thiết. Để rồi khi thất chí, thua kém người đời chúng con lại oán cha giận mẹ. Than ôi! tội bất hiếu thật tày đình biết kể sao cho xiết. Có khi cha mẹ già yếu, được ở kề bên chúng con lại cho là gánh nặng mà khinh khi bạc đãi chẳng chăm sóc đỡ nâng. Sao chẳng nhớ lại lúc ấu thơ, ăn chẳng được, nói cũng không hưởng chi là đi đứng thì ai là người dưỡng dục, chở che? Để rồi khi cha mẹ mất đi lại khóc than kể lể thì có nghĩa gì đâu. Trên bàn thờ nhang khói lạnh lùng chỉ còn chằng là tấm ảnh vô hồn, mẹ cha còn đâu nữa!

Con không đợi một ngày kia

Khi mẹ mất đi mới giật mình khóc lóc.

Ai níu nổi Thời gian,

Ai níu nổi bao giờ?

Con mỗi ngày một lớn lên

Mẹ mỗi ngày thêm già cõi

Cuộc hành trình thâm lặng phía hoàng hôn.

Con không đợi một ngày kia

Có người cài lên áo cho con một nụ bạch hồng

Mới thảng thốt nhận ra mình mất mẹ.

Hoa đẹp đấy - Có sao lòng hoảng sợ:

Giọt nước mắt kia bao lâu nữa... của mình?

Giờ đây con mới cảm nhận được sự cô độc, lạnh lùng khi thiếu tình thương vô bờ của cha mẹ. Ai sẽ là người dỗ dành an ủi lúc buồn đau, ai nâng đỡ khi dòng đời xô đẩy? Chỉ cha mẹ là hy sinh tất cả cho con mà không đòi hỏi đáp đền.

Cha mẹ là bến đỗ bình yên, là cội nguồn yêu thương hạnh phúc. Không cha không mẹ là nỗi đau lớn nhất, bất hạnh nhất mà không gì có thể bù đắp được. Hạnh phúc thay khi còn cha mẹ, khi được cài bông hồng đỏ thắm tình yêu thương!

Hôm nay...

Anh đã bao nhiêu lần dừng lại trên phố quen

Ngả nón đứng chào xe tang qua phố.

Ai mất mẹ?

Sao lòng anh hoảng sợ:

Giọt nước mắt kia bao lâu nữa... của mình?

Vu Lan – mây vương, nắng nhạt chiều nay thu về... Rưng rưng những chiếc lá vàng sầu rơi bên hè... và những đôi mắt đang rưng rưng lệ khi nhìn màu hoa trắng. Hoa trắng, hoa trắng mẹ đã không còn. Hoa trắng được cài lên áo con. Đã bao mùa Vu Lan qua, con đã nhặt hoa trắng bao lần – con đã nhặt nỗi đau quặn thắt.

Mẹ ơi! vậ mà sao con vẫn thấy ngỡ ngàng, hụt hẫng khi nhìn màu hoa trắng tang thương. Nỗi đau bơ vơ mất mẹ lại ùa về như gió mùa thu. Tiếng chuông chùa vang lên, con lại muốn đi tìm mẹ nhưng biết tìm đâu? Nhưng Vu Lan lại cứ về, con lại tìm mẹ trong ký ức, con lại tìm mẹ trong nỗi nhớ và con lại tìm mẹ trong cả niềm đau...

Ngày tháng thoi đưa, tuổi xuân sẽ qua, tuổi già sẽ đến. Tiền tài vật chất, sức khỏe rồi cũng sẽ phai tàn nhưng tình yêu thương, công đức sanh thành không bao giờ phai nhạt. Hãy làm tròn chữ hiếu, làm tròn đạo con. Đừng để đến phút cuối cuộc đời mới quay đầu hối tiếc thì đã quá muộn màng !

NAM MÔ ĐẠI HIẾU MỤC KIỆN LIÊN BỒ TÁT

Chuatutam.net

BÀI CẢM NIỆM VU LAN 6

Tháng Bảy lại về, mùa Vu Lan báo hiếu lại đến không khí trầm mặc giữa những ngày đầu thu. Trong mỗi chúng ta ai ai cũng cảm thấy chạnh lòng khi nghĩ về cuộc đời, nghĩ về cha, nghĩ về mẹ.

Những mẹ cha quá cố; những mẹ cha thương tại. Vu Lan - hai tiếng nghe thật thân thương. Khi ai đó nhắc đến vu lan lòng ta lại bồi hồi nhớ mẹ. Mẹ ơi!... Phải chăng trong trái tim chúng ta, mẹ luôn là hình ảnh cao đẹp nhất; Mẹ là quê hương, mẹ là tất cả, tình thương của mẹ như mạch nguồn không bao giờ cạn.

Suốt cuộc đời mẹ chỉ biết sống, chỉ biết hy sinh cho tương lai chúng con. Một Nhạc sỹ đã phải thốt lên: "Lòng mẹ bao la như biển thái bình"... bởi biển thái bình mênh mông bao nhiêu nước thì lòng mẹ thương con cũng sẽ là bấy nhiêu. Kể sao hết được công ơn sinh thành dưỡng dục của cha, của mẹ.

Cổ nhân nói: "Còn cha gót đỏ như son. Một mai cha mất gót con đen sì".

Chín tháng mười ngày mang nặng, đẻ đau mẹ phải chịu bao nhọc nhằn vất vả. Khi con chào đời và trưởng thành là cả một quãng thời gian dài đằng đẵng. Những lúc trái gió trở gười ốm đau, bệnh tật mẹ chính là vị bác sĩ tuyệt vời bên con, ru con giấc ngủ ngon lành. Phải chăng, cả cuộc đời của mẹ chỉ dành trọn cho con tất cả!

**"Nước biển mênh mông không đong đầy tình mẹ.
Mây trời lồng lộng không phủ kín công cha"...**

Đến cả:

**Công cha như núi thái sơn
Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra.**

Tất cả như nhắc nhở mỗi chúng ta phải ghi lòng tạc dạ. Ai có mặt trên đời này mà không do mẹ, cha sinh dưỡng? Ai sinh ra mà không nhờ ơn cha, nghĩa mẹ?.

Thưa cha mẹ! Chúng con ra đời trong sự che chở của cha, trong nỗi đau đớn âu lo đùm bọc của mẹ. Thế nhưng lòng mẹ cha vẫn luôn ngập tràn niềm vui hạnh phúc khi con thơ cất tiếng khóc chào đời. Con là niềm hạnh phúc của mẹ, là niềm tự hào của cha.

Từ thưở nhỏ chưa biết gì, khi khôn lớn thành người, trong mỗi chúng ta có ai thật lòng nhớ ơn cha mẹ để đền đáp nghĩa sanh thành. Chúng con đã quen hơi ấm của cha, sự chăm sóc âu yếm của mẹ nên cứ nghĩ rằng đó là bổn phận, là trách nhiệm của mẹ cha mà quên đi ơn nghĩa sâu dày. Chúng con ích kỷ quá, mãi cứ lo vun vén cho bản thân mình, mà quên đi cha già, mẹ yếu. Đêm trường lại về mẹ, cha cứ tựa cửa nhìn ra, mong con mà chẳng thấy con về. Đến cả những khi thất chí, thua bẻ, kém bạn con lại oán giận mẹ cha. Dù biết thế nhưng sự bao dung của cha mẹ nên Người chỉ biết nhìn con rồi mỉm cười, nụ cười nhân hậu ấy nào ai có hiểu gì khi cha mẹ đã cố giấu đi những giọt nước mắt xót xa vì thương con lòng dạ quặn thắt...

Than ôi! Tội bất hiểu thật tày đình kể sao cho xiết. Khi cha mẹ mình đã già yếu chỉ biết tựa dựa vào con cái, nhưng con cái lại cho đây là gánh nặng dẫn đến khinh khi bạc đãi. Sao người chẳng nhớ thừa ấu thơ ai là người dưỡng dục chở che? Để rồi khi cha mẹ mất đi lại khóc than kể lể, lúc ấy còn có nghĩa gì nữa đâu. Trên bàn thờ khói nhang nghi ngút, với tấm ảnh vô hồn của mẹ, của cha còn lại mà thôi!

Mẹ ơi !... khi mẹ mất đi con mới hiểu ra là mình đã mang tội và con đã khóc, mặc dầu con biết nước mắt con không thể đáp đền được ơn cha, nghĩa mẹ nữa rồi... mẹ ơi!

Có người cài lên khuy áo con một nụ bạch hồng, con mới thảng thốt nhận ra mình đã mất mẹ... Mẹ ơi...!

Hoa đẹp đấy! Cớ sao lòng mình lại hoảng sợ và giọt nước mắt kia sẽ chảy suốt cuộc đời... Giờ đây con mới cảm nhận được sự cô đơn trống vắng khi thiếu tình thương vô bờ của cha mẹ. Ai? sẽ là người dỗ dành an ủi, ai sẽ nâng đỡ khi dòng đời xô đẩy?. Chỉ có cha mẹ là hi sinh tất cả vì con mà không hề đòi hỏi đáp đền. Đến bây giờ con mới nhận ra, cha mẹ là bến đỗ bình yên, là cội nguồn yêu thương hạnh phúc. Không cha, không mẹ là nỗi đau khôn cùng không gì có gì bù đắp được.

Hạnh phúc khi ai còn cha, còn mẹ và hạnh phúc cho những ai còn được cài lên khuy áo mình bằng bông hồng đỏ thắm.

Hôm nay cũng như bao lần dừng chân trên phố nhỏ ngã nón, nghiêng mình vĩnh biệt chiếc xe tang, chợt trong lòng mình tự hỏi...?

Ai mất mẹ?

Sao lòng mình hoảng sợ? Giọt nước mắt kia bao lâu nữa sẽ là mình?

Vu Lan – Mây vương, nắng nhạt, chiều tà mang theo những chiếc lá vàng rụng rơi lả tả, với những hàng mi ướt nhạt nhòa rơi lệ. Mẹ đã vĩnh biệt đi và đi mãi, nỗi đau quặn thắt. Mẹ ơi khi con nhìn thấy màu hoa trắng, nỗi đau bơ vơ mất mẹ lại ùa về như gió mùa đông lạnh lẽo.

Tiếng chuông chùa vang vọng ngân dài sâu thẳm. Theo tiếng chuông chùa con đi tìm mẹ, mẹ của con bây giờ ở đâu, mẹ ơi!. Thế là một mùa Vu lan lại đến, con lại tìm mẹ trong ký ức. Con lại tìm mẹ trong nỗi nhớ thương vô hạn. Và con lại tìm mẹ trong cõi hư vô.

Ngày tháng thoi đưa, tuổi xuân rồi sẽ qua mau, tuổi già sẽ tìm về gõ cửa. Tiền tài, của cải vật chất, địa vị rồi cũng sẽ phai tàn, nhưng tình yêu thương công đức sinh thành của cha mẹ không bao giờ phai nhạt. Mỗi chúng ta hãy làm tròn bổn phận chữ hiếu, làm tròn đạo con. Đừng để phút cuối của cuộc đời mới quay đầu hối tiếc thì đã quá muộn màng !

NAM MÔ ĐẠỊ HIẾU MỤC KIỆN LIÊN BỒ TÁT

Chuatutam.net

BÀI CẢM NIỆM VU LAN 7

- Nam mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật!
- Nam mô đại hiếu Mục Kiền Liên Bồ Tát!
- Kính Bạch Chư Tôn Thiên Đức Tăng Ni!
- Kính thưa quý vị lãnh đạo, quý quan khách, quý nam nữ Phật tử, cùng toàn thể nhân dân!

Khi cái nắng oi ả của mùa hạ đang dần nhạt khuất, thay vào đó là những làn gió thu se lạnh đầu mùa, như gợi lên trong lòng mỗi người con đất Việt chúng ta một hoài niệm man mác, quạnh vắng đìu hiu và tần số âm thanh rung động trầm hùng, ngân nga của tiếng chuông chùa mùa Vu Lan vọng đến, đã thức tỉnh mọi người trở lại với thực tại để lắng nghe, để thấu hiểu, để cảm nhận về ngọn nguồn yêu thương của 2 đấng sinh thành! Hai đấng sinh thành ấy là cha và mẹ!

Cha mẹ là nguồn yêu thương vô tận, người đã cho con hình hài và nhịp sống. Những lời ru ngọt ngào từ thuở nôi, là lời thiên thu dọc theo bước thời gian của con trên vạm vẻo đường đời. Bởi:

Vai mẹ gầy nhấp nhô làm gối

Lưng đưa nôi và tim hát thành lời

Ôi! Tình yêu thương của mẹ thật nhẹ nhàng, êm ái mà như trời bể bao la!

Còn cha: **Thương con cha cực trăm điều**

Đầu đêm sương trắng chịu nhiều gian truân.

Thế đấy! Một tình yêu, một tình thương kín đáo, cứng rắn, thâm trầm, khắc khổ và túc nghiêm

Đấy thực là:

Cha như sao sáng giữa trời

Thiên thu tình mẹ rạng ngời tâm con.

Vâng, thật tuyệt vời! Đó là một bản tình ca về cha và mẹ.

Kính thưa quý vị!

Trong những ngày đầu thu, vạn vật dường như đang ngỡ ngàng thức tỉnh trước hồn thu, hương thu và sắc thu. Khiến lòng người như lắng đọng, se sắt nhớ ơn hai đấng sinh thành. Một trong 4 trọng ân nhà Phật không thể thiếu. Cho nên, hàng năm vào những ngày này, khi mạnh thu trở về với nhân gian thì cũng là lúc lễ Vu Lan, một hội lễ tâm hồng trong truyền thống đạo đức của cộng đồng người dân đất Việt được mở ra, để những người con cài lên ngực mình bông hoa được ngậm đủ cái lạnh của sương giá, cái hương của đất trời, cái "tâm thành kính" của đạo hiếu đã kết thành tràng hoa bồ đề dâng lên cha mẹ. Đây thực là:

"Công cha như núi Thái Sơn

Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra

Một lòng thờ mẹ kính cha

Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con"

Mạnh thu mở lễ Vu Lan

Báo hiếu cha mẹ – Lập bàn khói hương

Lung linh trước cửa Phật đường

Lời ca tiếng hát bốn phương đón chào!

Vâng, Thật phấn khởi và tự hào. Kính thưa quý vị!

Bởi giờ đây, khi ánh bình minh tỏa tràn trên khắp không gian trong khoảng trời riêng của "Phú Khánh Tự" quê hương, cũng là lúc các quý vị lãnh đạo, toàn thể nhân dân và các phật tử thôn nhà, thôn Nội Phú – Thị trấn Gia Bình – huyện Gia Bình: Nơi mang nặng nghĩa tình một hồn thơ sông núi.

Cùng với chư tôn, thiền đức Tăng ni, các quý khách và Phật tử thập phương về hội tụ để cùng nhau dâng hương thờ cúng, cùng nhau làm nên đại lễ "Vu Lan báo hiếu" hôm nay, để tri ân hai đấng sinh thành là cha và mẹ.

Kính thưa các quý vị! Trong thời khắc trang nghiêm trước cửa Phật đường của đại lễ. Thay mặt nhân dân và phật tử thôn nhà, tôi xin gửi tới các quý vị là những người hiện diện tại đây lời cảm ơn chân thành sâu sắc nhất, cùng lời chào sức khỏe, một lời chúc hạnh phúc, an khang, thịnh vượng và thành đạt, cùng an sinh nơi cửa Phật!

Chúc đại lễ thành công đồng tỏa sáng!

NAM MÔ ĐẠI HIẾU MỤC KIỀM LIÊN BỒ TÁT

Chuatutam.net

BÀI CẢM NIỆM VU LAN 8

Lạy mẹ cha, đấng tạo nên hình hài chúng con!

Nhìn những chiếc lá vàng rời cành theo những giọt mưa ngâu của tiết tháng bảy, con mới biết rằng, mùa Vu Lan đã về! Từ trong sâu thẳm tâm hồn con gọi thầm hai tiếng mẹ, cha.

Mẹ! tiếng gọi trong ngần như mây đầu hạ, tinh khôi như nước trong nguồn, và nhẹ nhàng, trong xanh như dòng nước mát. Mẹ! từ khi con bập bẹ gọi khi mở mắt chào đời đến lúc lóic khôn mà không sao hiểu được. Bởi vì, Người thật lớn lao, thật huyền diệu và cũng thật nhiệm màu, thiêng liêng, là một thứ đặc ân mà cuộc đời đã ban tặng cho chúng con. Có lẽ, không có ngôn ngữ trần gian nào có thể diễn tả được thứ tình ấy.

**"Mẹ cho con tất cả
Hết quãng đời tuổi xanh
Cả thương yêu dịu ngọt
Rộng hơn biển trời thanh
Mẹ là gió mát tinh anh
Là cây tiên dịu, là cành thùy dương
Mẹ là hoa, mẹ là hương
Mẹ là nguồn cội tình thương nhiệm màu..."**

Vâng! Tình thương yêu của mẹ dành cho chúng con thật dịu ngọt êm ấm. Mẹ là gió mát, là cây tiên dịu, là cành thùy dương, là hoa, là hương là... Chao ôi! Văn chương, chữ nghĩa trần gian này sao ca tụng hết được tình mẹ đã dành cho con

Ngôn ngữ trần gian khờ dại quá,
Đựng sao đầy hai tiếng Mẹ ơi !

Thật vậy, tình mẹ dành cho con cũng không thể cân đo, đong đếm cho được.

"Đố ai đếm được lá rừng, đố ai đếm được mây từng trời cao, đố ai đếm được vì sao, đố ai đếm được công lao mẫu tử".

Những phép tính con đã học ở trường đời, những lần vấp ngã, khổ đau cộng lại con có thể đếm được, thế nhưng con sẽ không thể đong đếm hết những đau khổ và hi sinh của đời mẹ để dành cho con những hạnh phúc, ngọt bùi.

**Ôi ! Chiếc lưng của mẹ
Đã còm bởi thương đau
Ôi ! cuộc đời của mẹ
Trăm năm nổi chuyện sầu.**

Nước mắt mẹ đã rơi vì con thật nhiều, mẹ khóc hạnh phúc khi con lọt lòng còn đỏ hỏm, mẹ khóc vỡ vụn về con khi con té ngã trầy xước lúc chập chững biết đi. Mẹ khóc vì

hạnh phúc khi con học hành thành đạt, mẹ cũng rơi lệ khổ đau khi con vất ngã trên đường đời. Ôi! Làm sao tính hết những đêm trường mẹ mỏi mắt đăm lệ trông xa, những đứa con lưu lạc xứ người.

**Bóng mẹ vào ra lối ngõ quen
Tóc sương dần xóa tóc màu đen
Nhớ ai xa nhậm lời kinh nguyện
Khuya nổi nghìn khuya một ngọn đèn.**

Nếu như tình mẹ ngọt ngào dịu mát bao nhiêu, thì tình cha cũng cao cả thiêng liêng bấy nhiêu. Cha chính là biểu tượng của bình an và vững chãi trong con.

**Cha là bóng cả ngã che con
Là cả tình thương chẳng mồi mòn
Là cả cuộc đời vô biên quá
Nặng nghĩa tình cha tựa nước non.**

Thật vậy, cha là bóng cả che mát đời con. Cha đã vẽ cho con định hướng của cuộc đời. Bằng nghị lực, bằng niềm tin phi thường, cha đã truyền dạy cho con bản lĩnh và sức mạnh, để con có thể đương đầu với bao thử thách, chông gai của cuộc sống.

**“Cha cho con một cuộc đời
mối tình sâu kín trong lời dạy khuyên,
lòng cha nghiêm nghị thiêng liêng,
cho con lẽ sống giữa miền trần gian.”**

Như bức tranh hoàn mỹ, Cha không cần tô vẽ nhiều, chỉ nhìn vào ánh mắt của cha thôi là con đã cảm nhận sự trù mẫn bao dung khả kính rồi. Người luôn dõi theo những bước chân của đàn con trên ghềnh thác cuộc đời.

Cha mẹ luôn là thế, vẫn đi cùng chúng con suốt cả cuộc đời. Dẫu đường làng năm xưa con cất bước đến trường có dài và hẹp... dẫu đường đời hôm nay có rộng cùng và đầy chông gai, thử thách. Có khác chăng, tháng năm đã phai phai lắm nỗi muộn phiền lên mái tóc pha sương của cha, đã hằn khắc bao nỗi nhọc nhằn lên đôi tay gầy thô ráp của mẹ.

Ấy vậy mà! Con nào hay biết! chúng con cứ chạy theo hư ảo của kiếp người, bon chen lợi danh, rong ruổi khắp muôn phương, tất bật với cơm áo gạo tiền, xuôi ngược giữa dòng đời muôn lối, đâu biết mẹ yếu cha già đang gặm nhấm nỗi cô đơn hiu quạnh, nhớ thương mồi mòn theo năm tháng trông xa đàn con biệt xứ.

**“Đêm khuya đèn nhà ai còn sáng
Lũy tre buồn tiếng gió buồn thêm
Cha nói Mẹ rằng, nhớ con lắm
Ngậm ngùi Mẹ nghĩ, mong con về”**

Rồi một ngày nào đó con nhận ra rằng: **“Đi khắp thế gian không ai thương con bằng Mẹ, gian khổ cuộc đời không ai nặng gánh bằng Cha”.**

Đã bao lần rông ruổi trên vụn sỏi sạn, gánh nặng áo cơm, bao chông gai nơi xứ lạ quê người, chợt một ngày con ngừng lại trên phố quen và giật mình nhận ra...

Hôm nay... anh đã bao lần dừng lại trên phố quen
ngã nón đứng chào xe tang qua phố
ai mất mẹ?
sao lòng anh hoảng sợ
tiếng khóc kia bao lâu nữa, của mình?

Con hoảng hốt chạy về níu kéo bóng hoàng hôn tuổi mẹ - cha. Nhưng than ôi đã muộn mất rồi...

Chỉ còn lại trong con với vầng trăng cô da diết, soi bóng giữa đêm trường nhớ thương, nuối tiếc...

**“Bây giờ Cha ở nơi đâu
Bỏ con ở lại trên đời bơ vơ
Trăng khuya nhìn thấy bóng mờ
Lòng con chạnh tủi con mơ Cha về”**

Rồi một chiều thu lá vàng rơi lả tả, mưa ngâu buồn một lần nữa con tiễn biệt mẹ ra đi, chiếc khăn tang phủ trắng cả đời con, con thẫn thờ như lạc giữa hư vô bất định...

**“Cõi xa ấy Mẹ đi không trở lại
Khói hương buồn con tiễn biệt Mẹ đi
Ôi! hành trang phút cuối phải chia ly
Mảnh khăn trắng phủ mái đầu con dại”**

Kính lạy cha mẹ! Giờ đây con muốn quay về sám hối dưới chân người. Chúng con sẽ để nhìn sâu vào mắt mẹ để hiểu, để thương, để trân quý và tự hào rằng chúng con còn có mẹ, có cha, và cảm nhận hết một trời thương yêu dịu ngọt mà cha, mẹ đã dành cho chúng con. Xin người tha thứ cho những đứa con chưa đáp đền công ơn này. Cuộc sống bộn bề nơi đất khách tha hương, đã không còn cho con nhiều thời gian để nghĩ về mẹ, về cha. Hôm nay hương trầm nguyện tỏa, trong tiếng kinh Vu Lan tha thiết. Chúng con xin cùng chắp đôi tay, và dâng cả lòng mình lên dâng sanh thành bằng những đóa hoa hồng trong tâm hồn hiếu tử mà nhớ về người.

**Hoàng hôn xuống, chuông chùa ngân nhẹ
Vu Lan kinh trầm ấm vọng vang trời
Dù mai này đời chia xẻ trăm nơi
Con vẫn nhớ tiếng ru hời của mẹ.**

NAM MÔ ĐÀI HIẾU MỤC KIỀN LIÊN BỒ TÁT

Chuatutam.net

BÀI CẢM NIỆM VU LAN 9

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Nam Mô Đại Hiếu Mục Kiền Liên Bồ Tát

Kính bạch chư tôn đức Tăng, Ni

Cứ mỗi độ thu sang những chiếc lá vàng rơi rụng, cảnh vật như đang trầm lắng, chuẩn bị vươn mình chào đón những ánh sáng lung linh của mùa thu êm dịu, cũng đã báo hiệu cho chúng con biết mùa Vu lan đã đến. Một lần nữa chúng con lại được lắng đọng tâm tư, để hoài niệm về nguồn yêu thương trong cuộc đời, thắp lên ngọn đèn Báo Ân sanh thành dưỡng dục trong lòng chúng con.

“Đi khắp thế gian không ai tốt bằng mẹ

Gánh nặng cuộc đời không ai khổ bằng cha”

Kính bạch quý ngài, kính thưa toàn thể nam nữ Phật tử:

Dòng đời cứ mãi êm đềm trôi theo dòng thời gian năm tháng, thấm thoát con đã lớn khôn. Mới ngày nào đây con còn nằm trong vòng tay âu yếm của mẹ, được chăm sóc bú mớm cho từng giọt sữa, được nâng niu trong những giấc ngủ trưa hè với tiếng hát ầu ơ vỗ về. Lời ru ấy của mẹ còn vọng mãi trong con đến tận bây giờ.

Chúng con biết thời gian thơ mộng ấm áp đó đã đi qua rất lâu, nhưng hình ảnh của người mẹ già sớm tối vẫn luôn hiện hữu trong tâm trí con cho đến tận bây giờ. Kính thưa mẹ ngay từ lúc con biết nói thì hai chữ đầu tiên con gọi là mẹ, mẹ ơi!

“Mẹ ơi !” tiếng gọi mà từ khi con bập bẹ biết nói, sao mà trùi lẳng thân thương quá, mãi cho đến ngày hôm nay chúng con vẫn không sao hiểu cho hết được ý nghĩa đó. Mẹ là sự sống, là tình yêu, là bù ngọt là đắng cay, là hương thơm, là vốn luyến, là ánh sáng soi đường cho cả cuộc đời chúng con đi.

Và rồi thời gian cứ lặng lẽ trôi đi, mỗi ngày con một trưởng thành khôn lớn, nhưng ngược lại thì mẹ ngày một già đi, những nếp nhăn trên khuôn mặt mẹ cũng dần dần bắt đầu xuất hiện, đầu tóc mẹ cũng bạc trắng đi rất nhiều. Chúng con biết mẹ là người luôn luôn gần gũi, đồng hành sát cánh cùng con ngay từ lúc con còn thơ bé cũng như đến ngày khôn lớn trưởng thành. Công ơn đó không có ngôn từ nào diễn tả cho hết được nên người xưa có câu:

“Ngôn ngữ trần gian là túi rách

Sao chứa đây hai chữ mẹ ơi”.

Mẹ ơi! Với con mẹ là tất cả, là vị bồ tát với tình thương bao la không bến bờ. Mẹ nâng niu, thương yêu chúng con bằng cả tấm lòng, bằng cả tình thương mà mẹ có giành trọn cho con. Mỗi khi con khát, thèm ăn thì mẹ là người rót từng giọt sữa ngọt, mớm cho con từng muỗng cháo, miếng cơm, khi con đòi ngủ thì mẹ vẫn chính là người kề cạnh để đem lại giấc ngủ an lành cho con.

“Mẹ già hơn trăm tuổi vẫn còn thương con tám mươi”. Quả thật vậy, mẹ là người sống một đời vì con, sống với những tương lai hạnh phúc của chúng con. Mẹ ơi! Con nghĩ chúng con chỉ là những giọt nước, những cơn sống ồn ào, đến đi vô tình không hay biết gì. Chỉ có mẹ là bến bờ với cả một bãi cát trắng tinh khiết êm dịu, vẫn nằm đợi chờ những cơn sống vỗ về.

Kính thưa mẹ chúng con biết những gì hôm nay con có được cũng chính là những gì mẹ có đã ban tặng cho chúng con, mẹ luôn luôn lam lũ vất vả một đời bằng đôi bàn tay thô gầy chai sạn, bằng cả đôi mắt nhìn vào đời sâu sắc với những đêm trường hiu quạnh, bằng cả tấm lưng, và bằng cả đôi bàn chân run rẩy nhưng mẹ vẫn vững vàng từng bước để dìu dắt chúng con đi. Nhưng chúng con vẫn hờ hững ham chơi với những thú vui tạm bợ của cuộc đời trong tuổi hồn nhiên, để rồi thời gian năm tháng đã bào mòn tấm thân khô gầy, ốm yếu của mẹ mà chúng con không hay biết gì.

Hơn thế nữa chúng con còn rất nhiều lần làm cho dòng nước mắt mẹ chảy dài trên đôi má, vì chúng con ham vui luôn chạy theo những thú vui tạm bợ của cuộc sống mà con cho đó là hạnh phúc, hạnh phúc có thật. Mẹ luôn dạy cho con những điều hay lẽ phải, những luân thường đạo đức làm người để mong chúng con khôn lớn nên người, có sự nghiệp công danh với đời, trở thành người hữu ích cho xã hội. Vậy mà chúng con không biết lắng nghe mà ngược lại chúng con có thái độ hành động cãi lại, bằng những lời to tiếng với người mẹ hiền.

Mẹ ơi! Chúng con đã vô tình hay cố ý với biết bao lần mẹ phải buồn lòng, phải chịu biết bao tiếng đời xấu xa cũng vì con, thì giờ đây chúng con xin được phủ phục trước ba ngôi Tam bảo và sự chứng minh của chư tôn đức Tăng ni, chúng con xin sám hối và xin nhận được nơi mẹ lòng tha thứ.

Khi nói đến tình mẹ thiêng liêng cao quý không gì sánh bằng như trời cao bể rộng. Mẹ được ví như là đóa hồng đỏ thắm tinh khiết thì cúng ta cũng không thể nào lãng quên hình bóng người cha già vẫn âm thầm dõi bước theo con từng ngày để giúp đỡ cho con niềm tin ý chí vào đời. Mẹ là đóa hồng tươi thắm thì cha chính là cành, là cuống để nâng niu đóa hồng đó.

Thật vậy, công lao của cha cũng không kém gì mẹ, cha đã giành trọn tất cả những gì cha có để cho chúng con làm hành trang bước vào đời. Công lao của cha thật cao vời không sao nói cho hết được, được ví như núi thái, trời cao, bể rộng. Cha đã làm lụng vất vả, hy sinh cả đời mình cho con được no cơm ấm áo. Cha nghiêm nghị tận tâm giáo dục cho con nên người, nhờ sự nghiêm nghị đó mà hôm nay chúng con được thừa hưởng những nhân cách đạo đức của cha để cho cuộc sống chúng con được hạnh phúc và mọi người yêu mến.

“Cha là bóng cả ngã che con

Là cả tình thương chẳng xói mòn

Là cả cuộc đời vô biên quá

Nặng nghĩa tình cha như nước non”.

Tình thương của cha là những gì cần thiết nhất cho cuộc sống chúng con hôm nay, cha luôn dõi bước theo con từng ngày. Không lúc nào cha không quan tâm đến chúng con, ngay khi chúng con còn là cục sữa đặc trong bụng mẹ, thì cha chính là người gián tiếp mang tình thương vỗ về chăm sóc con bằng những việc làm cụ thể. Cha thức khuya dậy sớm chăm sóc mẹ, làm tất cả những công việc của mẹ để mẹ nghỉ ngơi có sức khỏe giữ gìn thân con còn trong bụng mẹ, hơn thế nữa mỗi khi trở dạ để con được chào đời thì cha là người đầu tiên lo lắng tỉ mỉ, chạy ngược, chạy xuôi lo từng chút một miễn sao được mẹ tròn con vuông.

Rồi thời gian qua đi, con cũng ngày một khôn lớn trưởng thành, thì cha luôn giành thời gian bên con để chăm sóc nâng niu, dạy bảo chúng con từng chút một. ngay cả khi con bị bệnh thì cũng không ai khác mà chính là cha, người luôn ngồi bên con, lo cho con từ miếng cháo miếng cơm, ngay cả những việc nhỏ nhất nhất, chỉ mong sao con được khỏe mạnh.

Với con, cha là niềm tin nghị lực cho con. Cha luôn luôn nghiêm nghị, ôn hòa, âm thầm, nhưng cha luôn mang một tình thương êm dịu, thăm lặng sâu tận đáy lòng mà dạy dỗ chúng con nên người. Cha chính là người cho con niềm tin, ý chí, kinh nghiệm vững chắc để bước vào đời. Cha đã ôn tồn khuyên răn cho chúng con những thói hư tật xấu, dạy cho con những giá trị đạo đức làm người. Vì tương lai cả đời con mà cha đã chẳng ngại nhọc nhằn khó khăn gian khổ, nắng sớm chiều mưa, và cả những cơn mưa dầm buốt giá mùa đông hay nắng gắt trưa hè. Cha lam lũ chỉ mong sao con được no đủ. Cha ơi! Con cảm ơn cha nhiều lắm vì cha chính là người mà dẫn bước con đi trên đường đời chông gai vất vả. cha còn chính là niềm hạnh phúc của con, cha còn là người thầy cao quý nhất luôn dạy con những kiến thức đạo đức thắm đậm tình người

Cha mẹ ơi! Chúng con muốn dâng lên tất cả những gì con có từ lòng thành kính tận đáy lòng con để dâng tặng cha mẹ. Hôm nay, một mùa Vu lan báo hiếu lại về, trong không khí trang nghiêm thắm đậm tình thương, và theo gương hiếu hạnh ngài Đại Hiếu Mục Kiền Liên chúng con xin được báo ân sanh thành của cha mẹ trong muôn một.

Vu lan là ngày của tình thương, ngày hiếu hạnh của những người con có mặt trên cuộc đời, chúng con cho vu lan là mãi mãi, để chúng con luôn được báo đền thâm ân. Giờ đây chúng con xin giành trọn tâm tư thành kính hướng về những đấng sanh thành, nguyện nỗ lực tinh tấn tu học và luôn là người con chí hiếu để báo đền thâm ân.

NAM MÔ ĐẠI HIẾU MỤC KIỀN LIÊN BỒ TÁT MA HA TÁT

Chuatutam.net